

Kleine Klapekster in Kennemerduinen

'Huh, een Klapekster?' sprak ik verbaasd

De zaterdagochtend is mijn standaard ringdag op vogelringstation Van Lennep in de Kennemerduinen. Ook voor zaterdag 30 augustus 2014 had ik weer met assistenten Jasper en Mark afgesproken om te gaan ringen. De weersvoorspelling was niet best, een harde zuidwestelijke wind van 6 Beaufort en grote kans op buien. Zoals ik al aangaf aan Jasper en Mark, we zullen niet veel vangen, maar met de oostelijke stroming van afgelopen week zit er misschien wel een leuke soort tussen.

Toen ik 's ochtends richting de duinen fietste, trok de eerste bui al over. In combinatie met de stormachtige wind deed het wat oktoebers aan. Je moest wel gek zijn om met dit weer de hele dag naar buiten te gaan.

Vol goede moed schoven we in de schemering de netten open en zagen tot onze opluchting toch af en toe een vogel wegschieten. Maar tijdens de eerste ronde viel het resultaat wel erg tegen. Er hingen slechts vijf vogels in de netten. De dag leek uit te lopen op een van de slechtste ringdagen die ik ooit had meegemaakt.

Later in de ochtend ging de wind wat liggen en scheen zelfs de zon af en toe tussen de wolken door. Dit zorgde ervoor dat de vogelactiviteit toenam en dat er zelfs wat trek op gang begon te komen. Vooral Huiszwaluwen vlogen in groepen van enkele tientallen tegelijk richting het zuiden. We speelden het geluid van Huiszwaluw af en al snel hing er een wolk zwaluwen boven de netten. Met zijn drieën stonden we te kijken hoe de zwaluwen boven ons rondvlogen, toen ik een vrij grote grijze vogel opmerkte op een paal achter de netten. Ik richtte mijn kijker op de vogel en sprak verbaasd: 'Huh, een Klapek-

ster?'. Terwijl ook Mark en Jasper de vogel door hun kijker bekeken, vervolgde ik: "Hé, dat is een Kleine Klapekster!!!"

In lichte paniek gingen we op zoek naar een camera om de vogel te documenteren. Omdat we normaal gesproken alleen vogels in de hand fotograferen, hadden Jasper en ik alleen een macro-lens bij ons. Gelukkig had Mark wel een zoomlens bij zich en kon hij enkele fraaie foto's maken van de vogel.

In overleg met mijn vader besloten we een excursie naar het ringstation te organiseren, zodat de lokale vogelaars de Klapekster ook konden komen bekijken.

De Kleine Klapekster bleef rondom de netten foerageren en pakte af en toe een rups of een ander insect van de grond. De vogel kwam zelfs op zo'n 15 meter van de ringershut op een paaltje zitten en gaf een fraaie show weg!

Inmiddels was mijn vader ook bij de hut gearriveerd en waren er nog enkele vogelaars bijna op de plek. Terwijl ik via de telefoon aanwijzingen gaf hoe de plek het beste te bereiken was, vloog de vogel opeens hoog de lucht in. De Kleine Klapekster vloog richting zuid en

De vogel liet zich mooi zien tijdens zijn korte verblijf rond het ringstation. Foto Lars Buckx

verdween al snel achter het duin. Met Jasper en mijn vader renden we het duin over in de richting waar de vogel verdween. Tijdens het zoeken vloog er nog een Draaihals voor ons op, maar de Kleine Klapekster konden we niet vinden. Totdat mijn vader de vogel weer zag vliegen over de parkeerplaats van Parnassia. De vogel zat kort op een paaltje bij de parkeerplaats en vloog toen langs trektelpost Parnassia verder naar het zuiden.

Een zoektocht met enkele toegesnelde vogelaars bleef helaas zonder resultaat.

De Kleine Klapekster is een soort die broedt in het oosten en zuidoosten van Europa. Overwintering vindt plaats in Zuid-Afrika.

De waarneming in de Kennemerduinen betrof het tweede geval voor de regio Zuid-Kennemerland. De eerste waarneming, eveneens op het ringstation, werd gedaan op 4 oktober 1974 (*bron: Vogels in het landschap van Zuid-Kennemerland en de Haarlemmermeer*).

Daarnaast betrof het de 47^e waarneming van deze soort in Nederland (*bron: Dutch Avifauna*).

Gezien het zwarte voorhoofd en brede masker en het ontbreken van lichte randen langs de dekveren en tertials betrof het een adulte vogel. Waarschijnlijk een vrouwtje gezien de grijze vlekjes in het zwarte voorhoofd.

■ Lars Buckx